

УДК 347.775

Сабіна Айдин САМЕДОВА,

слухач групи ФБзб-18-1мі ХНУВС

*Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів**факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук професор Ковальов Є. В.***ІННОВАЦІЙНА ОСНОВА ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ**

Економічне становище нашої держави на цей час неоднозначне. З одного боку, Україна має великий промисловий, аграрний, ресурсний, інтелектуальний потенціали, приємні природно-кліматичні умови, займає вигідне географічне положення. Але, з іншого, економіка все ще не досягає рівня 1991 року і має сировинну направленість розвитку.

Передові держави світу основою своїх досягнень визнають інноваційну діяльність, яка дозволяє досягати високих результатів швидкими темпами при раціональному використанні ресурсів. В розвинутих країнах до 90 % приросту ВВП створюється за рахунок інноваційної діяльності. Зрозуміло, що зміцнення економічної безпеки України також знаходиться на напрямку інноваційної діяльності.

Історичний світовий досвід свідчить про те, що визначальна роль у інноваційному розвитку і формуванні економічного потенціалу країни належить великим підприємствам. Вони є найбільш сприятливими до інновацій. Так, серед підприємств з чисельністю понад 5000 чол. інновації здійснювали 64 % підприємств, а з чисельністю працівників від 50 до 5000 чол. – лише 17 %. Внаслідок високої виробничої потужності, великі підприємства можуть працювати з дуже значними обсягами унікальної продукції, зберігати та розвивати високі технології, концентрувати групи висококваліфікованого персоналу, створювати умови для високоефективної праці, успішно конкурувати на світових ринках з фірмами інших країн.

На жаль, в Україні сформувалася стійка концепція безумовного розукрупнення великих підприємств та підтримки розвитку малого і середнього бізнесу. За роки незалежності України наслідком політики зміщення акцентів з підтримки великого на малий та середній бізнес стала руйнація потужних виробничих і науково-технічних комплексів та утворення на цій основі дрібних господарюючих суб'єктів. Проведена монополізація великих українських виробництв не враховувала світові тенденції інноваційного розвитку, руйнуюче діяла на економіку.

Напроти, розвинуті країни світу приділяють значну увагу концентрації виробництва та підтримці великих підприємств. Вважаємо, що сучасні наміри розвинутих країн світу на укрупнення виробничих підприємств можна оцінити як вірне врахування ними об'єктивної тенденції розвитку глобалізації на посилення концентрації і конкуренції крупного капіталу.

В сучасних умовах світового господарства найбільш перспективною організаційною формою великого підприємства, спроможного ефективно розвиватись за інноваційним напрямком і зміцнювати економічну безпеку країни, є міжнародна корпорація. Українській державі необхідно прагматично сприйняти цей факт і зробити правильні висновки і дії.

Проведене дослідження дозволяє зробити такі висновки.

1. Сировинна спрямованість сучасного розвитку України суперечить світовим тенденціям економіки і знижує рівень економічної безпеки держави.

2. В умовах, коли державі важко організаційно і фінансово підтримати наукову діяльність на належному рівні, єдиною ланкою, яка може забезпечити інноваційний розвиток країни, є великі підприємства.

3. В сучасних умовах глобалізованого світового господарства перспективною формою великого підприємства, спроможного фінансово і організаційно забезпечити інноваційний розвиток і зміцнення економічної безпеки України, є міжнародна корпорація. У перспективних галузях доцільно надати активну підтримку великим національним структурам у їх формуванні, становленні, швидкому розвитку та гідному представленні економічних інтересів України у світовому економічному суспільстві.

Одержано 17.04.2018

УДК 336.144:330.34

Галина Сергіївна АШЛАБАН,

студентка групи Ф-6-ФБСдср-17-1 ХНУВС

*Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів**факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук, професор Садигов М. А.***ДЕРЖАВНІ ІНСТИТУЦІЇ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ БЮДЖЕТНИХ АСИГНУВАНЬ**

Незалежно від форм і методів управління державою уряд мусить звітувати про власну діяльність за звітний період. Тому, важливим постає питання розробити методологію і методів оцінки ефективності роботи державних інституціональних одиниць зокрема і в цілому для своєчасного прийняття превентивних заходів. Оскільки народ не може визначитись, або оцінує діяльність влади за власним міркуванням дякуючи отриманим інформаціям від мас-медіа, ТВ. Звісний політик Уїнстон Черчіль казав: «у політиці дати як можливо більш обіцянок, потім з'ясувати народу чому невиконані обіцянки». У вік інформатизації і забезпечення прозорості можливо і треба своєчасно з'ясувати помилки держапарату і виправити ситуацію, або які інститути не працюють, або працюють незадовільно. Головна мета при цьому припинення марного витрачання бюджетних коштів.

У процесі дослідження використані статистичні дані Держкомстату, України, окремих міністерств, Інтернет ресурси, літературні джерела, власні спостереження, експертна оцінка, опитування свідомих верст населення віком від 20–35 років, 36–60 років і старшого віку 61–67білльш з метою визначення суспільної думки про діяльність влади. Після цього за

допомогою монографічної статистичної моделі відокремлено слабкий «ланцюг» серед інституціональних одиниць й опрацьовані методи експертної оцінки для визначення суспільної думки про владу та її інституціональних одиниць.

У процесі дослідження використані прийоми статистичного аналізу, групування, визначенні абсолютні і відносні величини, використані методи математичної статистики, а також методи статистичного моделювання, графічні, ран жування тощо.

Безумовно, критерієм оцінки діяльності влади є зростання рівня життя, захист прав і свобод громадян, безпека держави і територіальна цілісність.

Опрацьовані методи можна використовувати при визначенні діяльності (роботи окремих керівників) територіальних громад, адміністративного району, області з метою раціонального використання бюджетних асигнувань з централізованого і місцевого бюджету.

Інститут – це окрема структура за своїми правами, обов'язками, а також має законотворчу діяльність щодо розпорядження і керування об'єктом і суб'єктом економічної діяльності.

Інституціоналізм – один із напрямів економічної думки, об'єктом дослідження якого є низка інститутів, які відіграють вирішальну роль в соціально-економічній політиці країни.

Соціально-економічна ефективність – це інтегрований показник, якій можливо визначити тільки використанням різних методів і прийомів за одним критерієм. Тому для дослідження предмету даної наукової роботи обрана монографічна економіко-статистична модель багатфакторного аналізу.

На підставі проведеного дослідження доведено необхідність впровадження багатфакторної економіко-статистичної моделі для вивчення складних соціально-економічних явищ. Методологія обраної моделі і розрахунки свідчать про велику вірогідність і вплив обраних факторів на досліджуване соціально-економічне явище в системі Міністерства внутрішніх справ.

Одержано 17.04.2018

УДК 331.56(477)

Світлана Дмитрівна БАРВІНОК,

студентка Ф-6-ПДдср-17-3 ХНУВС

Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук, професор Садиков М. А.

СУЧАСНИЙ СТАН БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

За даними ООН, сьогодні в світі кожний третій працездатний не має роботи взагалі або має випадковий чи сезонний заробіток (750 млн чол.). Тому безробіття є центральною соціальною проблемою сучасного суспільства.

Безробітні у визначенні Міжнародної організації праці (МОП) – особи у віці 15–70 років (zareєстровані та незареєстровані в державній службі зайнятості), які одночасно задовольняють трьома умовами:

- не мали роботи (прибуткового заняття);
- активно шукали роботу або намагались організувати власну справу впродовж останніх 4-х тижнів, що передували опитуванню;
- готові приступити до роботи впродовж двох найближчих тижнів.

Безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному плані, оскільки його зростання створює цілий комплекс проблем: скорочується купівельна спроможність населення, бюджет втрачає платників податків, підприємство – персонал. Зростають ризик соціального напруження, додаткові витрати на підтримку безробітних.

Безробіття вважається, з одного боку, важливим стимулятором активності працюючого населення, а з іншого – великим суспільним лихом. Всі країни світу прикладають багато зусиль для подолання безробіття, але жодній ще не вдалося ліквідувати його повністю. Взагалі експерти Міжнародної організації праці вважають, що найближчими роками в середньому в світі рівень безробіття досягне 10 % і повністю ліквідувати його не зможе жодна країна.

Аналіз: Причиною такого розповсюдженого явища, як безробіття, є неефективність використання робочої сили в минулому і відсутність економічних умов, які б дали змогу людям застосовувати свої навички у продуктивній роботі за пристойну плату. Саме тому це явище є як економічною, так і соціальною проблемою. Особливої уваги потребують питання щодо дотримання принципів гідної праці, гарантування соціального захисту, дотримання загальних прав людини в соціально-трудовій сфері, упорядкування міжнародних міграційних потоків. З одного боку, безробіття вважається важливим стимулятором активності працюючого населення, а з іншого – великою суспільною проблемою. Стан ринку праці та тенденція до зростання числа безробітних свідчать про потребу прийняття термінових заходів, необхідних для вирішення проблеми зайнятості та створення робочих місць. Про сучасний стан ринку праці свідчать дані Державної служби статистики України (табл. 1).

Таблиця 1

Рівень безробіття в Україні за 2017 р.

2017	Чисельність, тис. осіб	Економічне активне населення, тис. осіб	Заняте населення, тис. осіб	У т. ч. безробітне, тис. осіб *	Рівень безробіття, %	Зареєстрована безробітних, тис. осіб
I квартал	42522,8	17012,5	15226,1	1786,4	10,5	422,4
II квартал	42467,0	17151,5	15442,1	1709,4	10,0	393,7